

Arrest

**nr. 336 617 van 26 november 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 april 2025 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat R. VAN DE SIJPE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten.

Op 31 juli 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 5 december 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 24 februari 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Benin City, Edo State. U behoort tot de stam Bini. U woonde van uw geboorte tot mei 2022 in Benin City met uw moeder, uw kinderen en de kinderen van uw tante. U woonde er in uw eigen woning. Van mei 2022 tot uw vertrek uit Nigeria in maart 2023 verbleef u bij verschillende vrienden. U voltuigde uw middelbaar onderwijs en u werkte in Nigeria in de houtzagerij van uw vader. U heeft 5 kinderen die bij uw moeder in Nigeria verblijven.

U komt uit een polygaam gezin: uw vader had in totaal 5 vrouwen en 33 kinderen. Uw vader leed sinds 2020 aan diabetes, en na een periode van ziekte kwam hij te overlijden op 21 januari 2022. Als oudste zoon had uitsluitend u recht op zijn huis in Benin City en de eigendommen van uw grootmoeder langs vaderkant, die u via uw vader overerfde. De andere eigendommen van uw vader werden verdeeld onder al zijn kinderen. Reeds voor het overlijden van uw vader ontstonden er strubbelingen tussen u en uw halfbroers en -zussen over het beheer van zijn houtzagerij. U merkte toen dat uw halfbroers en -zussen jaloers waren op de eigendommen die u als oudste zoon zou erven. Zij bedreigden u en zeiden dat ze u zouden vermoorden als u de eigendommen voor uzelf zou houden.

Na het overlijden van uw vader hielden uw halfbroers en -zussen vol dat het huis in Benin City niet uitsluitend aan u mocht toebehoren, maar dat het onder alle kinderen van uw vader verdeeld moest worden. De ouderen van de familie wezen hen erop dat dit niet waar was en dat het volgens de lokale traditie uw recht als oudste zoon was om dit eigendom te beheren en te bezitten. Enkel van uw halfbroers en/of -zussen vielen vervolgens de oudste van de familie aan en verwondden hierbij de kinderen van de oudste van de familie.

In mei 2022 kwam u bij uw huis aan na een bezoek aan de markt. U parkeerde uw auto en wou nog een inkoop doen in de winkel tegenover uw huis. Toen u uitstapte hoorde u een geweerschot. U verborg zich in de struiken achter de winkel en zag dat er zo'n zeven tot tien aanvallers tevoorschijn kwamen. Het ging om uw halfbroers E. en K., die u met enkele misdadigers hadden staan opwachten. E. en K. gaven bevelen aan de misdadigers om u te zoeken. Zij vonden u niet, schoten nog een keer op uw auto en vertrokken. U besloot dat u thuis niet meer veilig was en bracht uw kinderen onder bij hun moeder, A., in Abuja. Uw moeder vertrok naar het dorp Ikhueniro, nabij Benin City, en u verbleef bij verschillende vrienden.

In diezelfde week als de aanval op u vielen uw halfbroers E., O., Eg. en K. uw halfbroers B. en M. aan omdat zij aan uw kant stonden in het eigendomsconflict. M. raakte daarbij gewond en B. kon ontkomen.

In oktober 2022 gingen E., O., Eg., K. en Os. naar het huis van uw ex-partner A. in Abuja omdat zij dachten dat u daar verbleef. Zij eisten van A. dat ze u naar hen moest brengen en dat u de documenten van het huis van Benin City moest overhandigen. De neven van A. waren op dat moment ook aanwezig in het huis en vertelden uw halfbroers dat ze moesten vertrekken. Vervolgens ontstond een gevecht waarbij uw halfbroers de neven van A. in elkaar sloegen. A. zelf was niet betrokken bij dit gevecht, maar door de stressvolle situatie en eerdere bloeddrukproblemen werd zij onwel. Zij werd nog naar het ziekenhuis gebracht, waar zij overleed. Toen u hoorde van deze aanval bracht u uw kinderen onder bij uw moeder en vertrok u naar een vriend. U besloot dat u niet meer veilig was in Nigeria en kon met de hulp van een agent een visum en uw vertrek uit Nigeria regelen.

U verliet Nigeria op 9 maart 2023. U nam een vlucht naar Frankrijk, waar u een dag later aankwam. U reisde op 15 maart 2023 verder naar België. Op 31 juli 2024 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij een eventuele terugkeer naar Nigeria gedood te worden door uw halfbroers- en halfzussen die uit zijn op het huis in Benin City dat u van uw vader erfde.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: uw visum voor Frankrijk, de overlijdensakte van uw vader (origineel gezien), de eigendomsakte van het huis van uw vader in Benin City, een verklaring i.v.m. een eigendom van D.I.O. (origineel gezien), een afspraak voor de inspectie van een bouwsite (origineel gezien) en een geschreven relaas (origineel).

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

U maakt niet aannemelijk dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw laattijdig verzoek en uw verklaringen hierover geven geen blijk van een nood aan internationale bescherming:

- U dient uw verzoek om internationale bescherming in op 31 juli 2024, terwijl u al in België verblijft sinds 15 maart 2023 (zie administratief dossier, 'inschrijving van de asielaanvrager'). U verklaart dat u niemand had om u te vertellen hoe u uw verzoek moest indienen en dus niet wist hoe u het moest doen (NPO, p. 12). Gevraagd naar uw pogingen om u te informeren legt u slechts uit hoe u een goede samaritaan tegenkwam die u over de procedure vertelde en dat u daardoor een verzoek indiende (NPO, p. 12). Dat u zelf gedurende een periode van meer dan een jaar geen pogingen ondernam om u te informeren over uw beschermingsmogelijkheden getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben

ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, quod non in casu.

U maakt niet aannemelijk dat u de oudste zoon bent van uw vader, en dat u volgens de traditie de enige rechtmatige eigenaar bent van de woning van uw vader in Benin City en het eigendom van uw grootmoeder:

- U legt geen enkel document neer waaruit zou blijken dat u de oudste zoon bent of dat u de rechtmatige eigenaar bent van de eigendommen van uw vader en grootmoeder. De eigendomsakte van uw vader van het huis in Benin (document 3) kan hoogstens ondersteunen dat uw vader in het bezit was van dit eigendom. De overlijdensakte van uw vader (document 2) stelt slechts het overlijden van uw vader vast. Uit deze documenten blijkt echter niet dat dit eigendom na het overlijden van uw vader aan u toekwam. Document 4, dat u indient als bewijs van het eigendom van uw grootmoeder, is geen eigendomsakte, maar een verklaring van M.O., G.O. en E.O. aan de Administrator-General. Hierin distantiëren zij zich van een eerdere schriftelijke verklaring van hun notaris waarin de administrator-general beschuldigd wordt van het niet-betalen van de schoolrekeningen van de kinderen van M., G. en E.; zij zouden aan de notaris gevraagd hebben de administrator-general te schrijven om een deel van de eigendommen van D.I.O. te verdelen onder diens kinderen. Het tweede document (document 5) dat u neerlegt als bewijs van het eigendom van uw grootmoeder is een afspraak voor een inspectie van de bouwsite op hetzelfde adres als u voor het eigendom van uw grootmoeder opgeeft (NPO, p. 15). Uit deze documenten kan echter niet afgeleid worden dat dit eigendom aan uw grootmoeder of aan u zou hebben toebehoord. Dat u de oudste zoon bent en de enige rechtmatige eigenaar van het huis van uw vader in Benin City en het eigendom van uw grootmoeder is dan ook niet meer dan een blote bewering, die u met geen enkel document kan ondersteunen.

- U onderneemt geen juridische stappen om het eigendomsconflict op te lossen. Indien de feiten zoals u ze beschrijft zich zouden hebben voorgedaan, is het vreemd dat u dit op geen enkel moment via de juridische weg probeerde op te lossen, bijvoorbeeld door u officieel te laten erkennen als enige eigenaar van het huis in Benin City. U zegt immers dat zowel de lokale traditie als de wet het idee volgen dat u de enige rechtmatige eigenaar van het huis in Benin City bent (NPO, p. 20). Het conflict met uw halfbroers- en zussen is al een lange tijd gaande en begon al rond 2020-2021, voor de dood van uw vader (NPO, p. 5, 10, 13, 16). Het is dan erg vreemd dat u op geen enkel moment probeerde om uw recht op dit huis in Benin City juridisch te verankeren. Dit zou er immers voor zorgen dat uw halfbroers en –zussen helemaal geen aanspraak meer konden maken op dit huis en het zelfs door u te vermoorden niet in hun bezit zouden kunnen krijgen. U geeft verschillende verklaringen waarom u dit niet deed. Zo zegt u dat u dat voor de aanval van mei 2022 niet deed omdat u niet had verwacht dat het conflict zo zou escaleren (NPO, p. 21). Na deze aanval verkoos u het conflict via de ouderen op te lossen (NPO, p. 21). Na de aanval van oktober 2022 ten slotte was uw leven dermate in gevaar zodat u niets anders kon dan vluchten (NPO, p. 21). Er kan daarbij opgemerkt worden dat uw familieleden reeds voor de aanval van mei 2022 al doodsb bedreigingen uitten en de oudste van de familie en zijn kinderen aanvielen (NPO, p. 16, 17); uw verklaring dat u niet dacht dat het conflict zou escaleren is dan ook weinig aannemelijk. Dat u na de aanval van mei 2022 dan verkoos om het conflict via de ouderen op te lossen is ook niet aannemelijk gezien de ernst van de aanval en gezien de oudste van de familie niet meer bij het conflict betrokken wenste te zijn nadat zijn gezin eerder aangevallen werd (NPO, p. 16, 17, 20). Dat u na de aanval in oktober 2022 geen juridische stappen ondernam om het conflict te beslechten omdat u moest vluchten volstaat ook niet als verklaring, u verbleef immers nog tot 9 maart 2023 in Nigeria.

Het door u aangehaalde eigendomsconflict over het huis van uw vader in Benin City is niet geloofwaardig:

- De door u beschreven aanval in mei 2022 is niet geloofwaardig. U vertelt dat uw halfbroers E. en K. u samen met enkele misdadigers stonden op te wachten bij u thuis om u aan te vallen (NPO, p. 17, 18). Nadat u uit uw auto stapte, werd een schot gelost en vluchtte u langs de winkel naar de bosjes die zich erachter bevonden (NPO, p. 18). U verklaart dat uw aanvallers vervolgens overal gingen zoeken, de winkel overhoop haalden, maar u niet vonden (NPO, p. 18). Het is niet geloofwaardig dat uw aanvallers u zo makkelijk uit het oog konden verliezen bij deze aanval; zij stonden u immers op te wachten, waren met zeven à tien personen en zagen u uit uw auto stappen waarop iemand een schot loste (NPO, p. 17, 18). Dat ze u vervolgens meteen uit het oog verloren toen u het op een lopen zette, is niet aannemelijk. Het is verder ook niet geloofwaardig dat zij u vervolgens overal zochten en niet vonden, terwijl u zich niet verder dan de struiken aan de achterkant van de winkel tegenover uw huis verschool (NPO, p. 18).

- U geeft tegenstrijdige verklaringen over de aanwezigheid van uw familieleden tijdens de aanval van mei 2022. Bij de DVZ verklaarde u dat zij in mei 2022 een aanval ondernamen door iemand een opdracht te geven (vragenlijst CGVS 3.5, d.d. 27.08.2024). Voor het CGVS beschrijft u echter hoe uw halfbroers u samen met enkele misdadigers zelf opwachttten aan uw huis om u te kunnen vermoorden (NPO, p. 17, 18). Hiermee geconfronteerd zegt u dat uw familieleden er wel waren, maar niet dichtbij kwamen (NPO, p. 24). Zij bleven ver weg de dingen in de gaten houden (NPO, p. 24). Tijdens de beschrijving van de aanval van mei 2022 zegt u echter dat u uw familieleden rond uw auto zag lopen en hen kon horen roepen: 'waar is hij, waar is hij naar gelopen. Waar verbergt hij zich? Zoek hem' (NPO, p. 18). Dat u E. en K. niet alleen zag maar hen ook verstaanbaar hoorde tijdens deze aanval (NPO, p. 17, 18) komt volstrekt niet overeen met uw verklaring dat zij ver weg bleven en ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Het door u beschreven optreden van de politie is weinig aannemelijk. U verklaart dat u twee dagen na de aanval in mei 2022 naar de politie ging om klacht in te dienen (NPO, p. 21, 22). De politie ging vervolgens naar de huizen van E., K., O. en Eg., maar trof hen daar niet aan (NPO, p. 21, 22). Toen u een tweede keer langsging bij de politie zeiden zij u dat het een familieprobleem is, dus dat u het zelf diende op te lossen (NPO, p. 22). Gewezen op de ernst van de feiten, namelijk dat u in het openbaar beschoten werd in de aanwezigheid van meerdere getuigen, kan u deze bizarre reactie van de politie niet uitklaren en zegt u slechts dat de politie daarom wel bij uw halfbroers langsging om hen te arresteren, maar verder niets ondernam omdat ze andere zaken te behandelen hadden (NPO, p. 22). Gevraagd waarom u niet opnieuw naar de politie ging na de aanval van oktober 2022 zegt u dat de politie dan geld zou vragen, bijvoorbeeld voor de benzine die ze nodig hebben om de arrestatie te kunnen doen (NPO, p. 22). U zegt dat naar de politie gaan veel geld betalen betekent (NPO, p. 22), terwijl u eerder toen u gevraagd werd om in detail te praten over wat er gebeurde toen u naar de politie ging nochtans niets vermeldde over enige vorm van betaling om politiehulp te kunnen verkrijgen (NPO, p. 21). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan het politieoptreden zoals door u beschreven en bovendien kan u ook geen enkel document van de politie voorleggen, terwijl zij nochtans uw klacht noteerden en op basis daarvan ter plaatse gingen bij uw halfbroers om arrestaties uit te voeren (NPO, p. 21, 22, 25).
- U geeft tegenstrijdige verklaringen over de problemen van uw broer Os.. U zegt dat u nog contact heeft met uw broers Os. en U. (NPO, p. 9). Zij zeiden na uw vertrek uit Nigeria dat zij zich ook moesten verbergen omdat jullie halfbroers en -zussen achter hen aangingen (NPO, p. 8, 9). U verklaart verder dat uw broers B. en Os. uw eigendommen begonnen te beheren na uw vertrek uit Nigeria (NPO, p. 24). Op de vraag of de familie dan achter B. en Os. aangaat antwoordt u van niet, omdat ze enkel naar u op zoek zouden zijn (NPO, p. 24). Dit is een duidelijke tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaring dat Os. wel problemen kende met uw halfbroers en -zussen na uw vertrek uit Nigeria.
- U geeft tegenstrijdige verklaringen over uw woonplaatsen ten tijde van dit conflict. Gevraagd naar uw woonplaatsen in Nigeria zegt u altijd op dezelfde plaats gewoond te hebben, namelijk het familiehuis in Benin (NPO, p. 4). Gevraagd of er plaatsen waren waar u voor korte of langere periodes verbleef maar waar u niet woonde zegt u dat u soms voor een bezoek naar een neef ging, maar u meestal in het familiehuis was (NPO, p. 4). Uitdrukkelijk gevraagd of dit uw laatste verblijfplaats was in Nigeria antwoordt u: 'ja, voordat ik vertrok' (NPO, p. 4). Later verklaart u echter niet meer teruggekeerd te zijn naar dit huis na de aanval in mei 2022 en bij vrienden te zijn gaan wonen tot uw vertrek uit het land in maart 2023 (NPO, p. 18). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen zegt u dat u soms bezoeken bracht aan uw vrienden, misschien voor enkele dagen (NPO, p. 23). Erop gewezen dat u eerder zei dat uw laatste verblijfplaats het familiehuis was, zegt u dat u de vraag begrepen had als dat er naar uw residentie werd gevraagd (NPO, p. 23). Dit kan niet overtuigen. Het is immers niet aannemelijk dat u, wanneer u gevraagd wordt of u soms voor langere of kortere periodes ergens anders verbleef dan het familiehuis in Benin City, slechts vermeldt dat u soms op bezoek bij een neef ging en daarbij verzaakt te vermelden dat u sinds mei 2022 niet meer in het familiehuis in Benin City verbleef en zo'n 10 maanden moest onderduiken bij vrienden voor u het land verliet.
- U geeft tegenstrijdige verklaringen over het vertrek van uw moeder uit het familiehuis. U zegt initieel dat uw moeder ook moest vluchten omwille van uw problemen en in december 2022 naar het dorp Ikhuenirol vluchtte (NPO, p. 6). Later vertelt u echter dat u, uw kinderen en uw moeder al na de aanval in mei 2022 moesten vertrekken uit uw huis (NPO, p. 18, 19). U bracht uw kinderen naar hun moeder A., uw moeder vertrok naar het dorp Ikhuenirol en uzelf ging onderduiken bij vrienden (NPO, p. 18). U bevestigt uitdrukkelijk dat uw moeder al na de eerste aanval in mei 2022 vertrok (NPO, p. 18). Dit is een duidelijke tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaring dat zij pas in december 2022 vertrok uit het familiehuis.

De voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek internationale bescherming in positieve zin te wijzigen.

- Documenten hebben enkel een ondersteunende werking en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen.
- Uw visum (document 1) verwijst louter naar uw identiteit en reisweg.
- Documenten 2, 3, 4 en 5 werden eerder toegelicht. U verklaart dat het conflict met uw halfbroers en -zussen enkel betrekking had op het huis van uw vader in Benin (NPO, p. 19), dus documenten 4 en 5 kunnen uw verklaringen over uw problemen hoe dan ook niet ondersteunen.
- Uw geschreven relaas (document 6) is niet meer dan een door u opgestelde weergave van uw verklaringen, die als ongeloofwaardig worden beoordeeld (zie supra).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.3. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.4. Verzoeker voegt een “*Affidavit - geboortetest*” bij zijn verzoekschrift (stuk 3).

3. De aanvullende nota

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin hij landeninformatie met betrekking tot de algemene situatie in Nigeria opneemt.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving

van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoeker verklaart Nigeria te zijn ontvlucht wegens een familiedispuut over de erfenis van zijn vader. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

6.2. Verzoeker dient, om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

De Raad stelt vast dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en asielmotieven, meer bepaald een familiedispuut over de erfenis van zijn vader, geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève. Verzoeker ontwikkelt geen argumenten die hierop een ander licht zouden kunnen werpen.

6.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 *Ernstige schade bestaat uit:*

- a) doodstraf of executie; of,
- b) *foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) *ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een "reëel risico" loopt. Het begrip "reëel risico" wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip "ernstige schade" door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

"Uw laattijdig verzoek en uw verklaringen hierover geven geen blijk van een nood aan internationale bescherming:

- *U dient uw verzoek om internationale bescherming in op 31 juli 2024, terwijl u al in België verblijft sinds 15 maart 2023 ((zie administratief dossier, 'inschrijving van de asielaanvrager'). U verklaart dat u niemand had om u te vertellen hoe u uw verzoek moest indienen en dus niet wist hoe u het moest doen (NPO, p. 12). Gevraagd naar uw pogingen om u te informeren legt u slechts uit hoe u een goede samaritaan tegenkwam die u over de procedure vertelde en dat u daardoor een verzoek indiende (NPO, p. 12). Dat u zelf gedurende een periode van meer dan een jaar geen pogingen ondernam om u te informeren over uw beschermingsmogelijkheden getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, quod non in casu.*

U maakt niet aannemelijk dat u de oudste zoon bent van uw vader, en dat u volgens de traditie de enige rechtmatige eigenaar bent van de woning van uw vader in Benin City en het eigendom van uw grootmoeder:

- *U legt geen enkel document neer waaruit zou blijken dat u de oudste zoon bent of dat u de rechtmatige eigenaar bent van de eigendommen van uw vader en grootmoeder. De eigendomsakte van uw vader van het huis in Benin (document 3) kan hoogstens ondersteunen dat uw vader in het bezit was van dit eigendom. De overlijdensakte van uw vader (document 2) stelt slechts het overlijden van uw vader vast. Uit deze documenten blijkt echter niet dat dit eigendom na het overlijden van uw vader aan u toekwam. Document 4, dat u indient als bewijs van het eigendom van uw grootmoeder, is geen eigendomsakte, maar een verklaring van M.O., G.O. en E.O. aan de Administrator-General. Hierin distantiëren zij zich van een eerdere schriftelijke verklaring van hun notaris waarin de administrator-general beschuldigd wordt van het niet-betalen van de schoolrekeningen van de kinderen van M., G. en E.; zij zouden aan de notaris gevraagd hebben de administrator-general te schrijven om een deel van de eigendommen van D.I.O. te verdelen onder diens kinderen. Het tweede document (document 5) dat u neerlegt als bewijs van het eigendom van uw grootmoeder is een afspraak voor een inspectie van de bouwsite op hetzelfde adres als u voor het eigendom van uw grootmoeder opgeeft (NPO, p. 15). Uit deze documenten kan echter niet afgeleid worden dat dit eigendom aan uw grootmoeder of aan u zou hebben toebehoord. Dat u de oudste zoon bent en de enige rechtmatige eigenaar van het huis van uw vader in Benin City en het eigendom van uw grootmoeder is dan ook niet meer dan een blote bewering, die u met geen enkel document kan ondersteunen.*

- *U onderneemt geen juridische stappen om het eigendomsconflict op te lossen. Indien de feiten zoals u ze beschrijft zich zouden hebben voorgedaan, is het vreemd dat u dit op geen enkel moment via de juridische weg probeerde op te lossen, bijvoorbeeld door u officieel te laten erkennen als enige eigenaar van het huis in Benin City. U zegt immers dat zowel de lokale traditie als de wet het idee volgen dat u de enige rechtmatige eigenaar van het huis in Benin City bent (NPO, p. 20). Het conflict met uw halfbroers- en zussen is al een lange tijd gaande en begon al rond 2020-2021, voor de dood van uw vader (NPO, p. 5, 10, 13, 16). Het is dan erg vreemd dat u op geen enkel moment probeerde om uw recht op dit huis in Benin City juridisch te verankeren. Dit zou er immers voor zorgen dat uw halfbroers en -zussen helemaal geen aanspraak meer*

konden maken op dit huis en het zelfs door u te vermoorden niet in hun bezit zouden kunnen krijgen. U geeft verschillende verklaringen waarom u dit niet deed. Zo zegt u dat u dat voor de aanval van mei 2022 niet deed omdat u niet had verwacht dat het conflict zo zou escaleren (NPO, p. 21). Na deze aanval verkoos u het conflict via de ouderen op te lossen (NPO, p. 21). Na de aanval van oktober 2022 ten slotte was uw leven dermate in gevaar zodat u niets anders kon dan vluchten (NPO, p. 21). Er kan daarbij opgemerkt worden dat uw familieleden reeds voor de aanval van mei 2022 al doodsb bedreigingen uitten en de oudste van de familie en zijn kinderen aanvielen (NPO, p. 16, 17); uw verklaring dat u niet dacht dat het conflict zou escaleren is dan ook weinig aannemelijk. Dat u na de aanval van mei 2022 dan verkoos om het conflict via de ouderen op te lossen is ook niet aannemelijk gezien de ernst van de aanval en gezien de oudste van de familie niet meer bij het conflict betrokken wenste te zijn nadat zijn gezin eerder aangevallen werd (NPO, p. 16, 17, 20). Dat u na de aanval in oktober 2022 geen juridische stappen ondernam om het conflict te beslechten omdat u moest vluchten volstaat ook niet als verklaring, u verbleef immers nog tot 9 maart 2023 in Nigeria.

Het door u aangehaalde eigendomsconflict over het huis van uw vader in Benin City is niet geloofwaardig:

- De door u beschreven aanval in mei 2022 is niet geloofwaardig. U vertelt dat uw halfbroers E. en K. u samen met enkele misdadigers stonden op te wachten bij u thuis om u aan te vallen (NPO, p. 17, 18). Nadat u uit uw auto stapte, werd een schot gelost en vluchtte u langs de winkel naar de bosjes die zich erachter bevonden (NPO, p. 18). U verklaart dat uw aanvallers vervolgens overal gingen zoeken, de winkel overhoop haalden, maar u niet vonden (NPO, p. 18). Het is niet geloofwaardig dat uw aanvallers u zo makkelijk uit het oog konden verliezen bij deze aanval; zij stonden u immers op te wachten, waren met zeven à tien personen en zagen u uit uw auto stappen waarop iemand een schot loste (NPO, p. 17, 18). Dat ze u vervolgens meteen uit het oog verloren toen u het op een lopen zette, is niet aannemelijk. Het is verder ook niet geloofwaardig dat zij u vervolgens overal zochten en niet vonden, terwijl u zich niet verder dan de struiken aan de achterkant van de winkel tegenover uw huis verschool (NPO, p. 18).
- U geeft tegenstrijdige verklaringen over de aanwezigheid van uw familieleden tijdens de aanval van mei 2022. Bij de DVZ verklaarde u dat zij in mei 2022 een aanval ondernamen door iemand een opdracht te geven (vragenlijst CGVS 3.5, d.d. 27.08.2024). Voor het CGVS beschrijft u echter hoe uw halfbroers u samen met enkele misdadigers zelf opwachtten aan uw huis om u te kunnen vermoorden (NPO, p. 17, 18). Hiermee geconfronteerd zegt u dat uw familieleden er wel waren, maar niet dichtbij kwamen (NPO, p. 24). Zij bleven ver weg de dingen in de gaten houden (NPO, p. 24). Tijdens de beschrijving van de aanval van mei 2022 zegt u echter dat u uw familieleden rond uw auto zag lopen en hen kon horen roepen: 'waar is hij, waar is hij naar gelopen. Waar verbergt hij zich? Zoek hem' (NPO, p. 18). Dat u E. en K. niet alleen zag maar hen ook verstaanbaar hoorde tijdens deze aanval (NPO, p. 17, 18) komt volstrekt niet overeen met uw verklaring dat zij ver weg bleven en ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen.
- Het door u beschreven optreden van de politie is weinig aannemelijk. U verklaart dat u twee dagen na de aanval in mei 2022 naar de politie ging om klacht in te dienen (NPO, p. 21, 22). De politie ging vervolgens naar de huizen van E., K., O. en Eg., maar trof hen daar niet aan (NPO, p. 21, 22). Toen u een tweede keer langsging bij de politie zeiden zij u dat het een familieprobleem is, dus dat u het zelf diende op te lossen (NPO, p. 22). Gewezen op de ernst van de feiten, namelijk dat u in het openbaar beschoten werd in de aanwezigheid van meerdere getuigen, kan u deze bizarre reactie van de politie niet uitklaren en zegt u slechts dat de politie daarom wel bij uw halfbroers langsging om hen te arresteren, maar verder niets ondernam omdat ze andere zaken te behandelen hadden (NPO, p. 22). Gevraagd waarom u niet opnieuw naar de politie ging na de aanval van oktober 2022 zegt u dat de politie dan geld zou vragen, bijvoorbeeld voor de benzine die ze nodig hebben om de arrestatie te kunnen doen (NPO, p. 22). U zegt dat naar de politie gaan veel geld betalen betekent (NPO, p. 22), terwijl u eerder toen u gevraagd werd om in detail te praten over wat er gebeurde toen u naar de politie ging nochtans niets vermeldde over enige vorm van betaling om politiehulp te kunnen verkrijgen (NPO, p. 21). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan het politietoedreden zoals door u beschreven en bovendien kan u ook geen enkel document van de politie voorleggen, terwijl zij nochtans uw klacht noteerden en op basis daarvan ter plaatse gingen bij uw halfbroers om arrestaties uit te voeren (NPO, p. 21, 22, 25).
- U geeft tegenstrijdige verklaringen over de problemen van uw broer Os.. U zegt dat u nog contact heeft met uw broers Os. en U. (NPO, p. 9). Zij zeiden na uw vertrek uit Nigeria dat zij zich ook moesten verbergen omdat jullie halfbroers en -zussen achter hen aangingen (NPO, p. 8, 9). U verklaart verder dat uw broers B. en Os. uw eigendommen begonnen te beheren na uw vertrek uit Nigeria (NPO, p. 24). Op de vraag of de familie dan achter B. en Os. aangaat antwoordt u van niet, omdat ze enkel naar u op zoek zouden zijn (NPO, p. 24). Dit is een duidelijke tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaring dat Os. wel problemen kende met uw halfbroers en -zussen na uw vertrek uit Nigeria.
- U geeft tegenstrijdige verklaringen over uw woonplaatsen ten tijde van dit conflict. Gevraagd naar uw woonplaatsen in Nigeria zegt u altijd op dezelfde plaats gewoond te hebben, namelijk het familiehuis in Benin (NPO, p. 4). Gevraagd of er plaatsen waren waar u voor korte of langere periodes verbleef maar waar u niet woonde zegt u dat u soms voor een bezoek naar een neef ging, maar u meestal in het familiehuis was (NPO, p. 4). Uitdrukkelijk gevraagd of dit uw laatste verblijfplaats was in Nigeria antwoordt u: 'ja, voordat ik vertrok' (NPO, p. 4). Later verklaart u echter niet meer teruggekeerd te zijn naar dit huis na de aanval in mei 2022 en bij vrienden te zijn gaan wonen tot uw vertrek uit het land in maart 2023 (NPO, p. 18).

Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen zegt u dat u soms bezoeken bracht aan uw vrienden, misschien voor enkele dagen (NPO, p. 23). Erop gewezen dat u eerder zei dat uw laatste verblijfplaats het familiehuis was, zegt u dat u de vraag begrepen had als dat er naar uw residentie werd gevraagd (NPO, p. 23). Dit kan niet overtuigen. Het is immers niet aannemelijk dat u, wanneer u gevraagd wordt of u soms voor langere of kortere periodes ergens anders verbleef dan het familiehuis in Benin City, slechts vermeldt dat u soms op bezoek bij een neef ging en daarbij verzaakt te vermelden dat u sinds mei 2022 niet meer in het familiehuis in Benin City verbleef en zo'n 10 maanden moest onderduiken bij vrienden voor u het land verliet.

- U geeft tegenstrijdige verklaringen over het vertrek van uw moeder uit het familiehuis. U zegt initieel dat uw moeder ook moest vluchten omwille van uw problemen en in december 2022 naar het dorp Ikhuenirol vluchtte (NPO, p. 6). Later vertelt u echter dat u, uw kinderen en uw moeder al na de aanval in mei 2022 moesten vertrekken uit uw huis (NPO, p. 18, 19). U bracht uw kinderen naar hun moeder A., uw moeder vertrok naar het dorp Ikhuenirol en uzelf ging onderduiken bij vrienden (NPO, p. 18). U bevestigt uitdrukkelijk dat uw moeder al na de eerste aanval in mei 2022 vertrok (NPO, p. 18). Dit is een duidelijke tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaring dat zij pas in december 2022 vertrok uit het familiehuis.

De voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek internationale bescherming in positieve zin te wijzigen.

- Documenten hebben enkel een ondersteunende werking en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen.

- Uw visum (document 1) verwijst louter naar uw identiteit en reisweg.

- Documenten 2, 3, 4 en 5 werden eerder toegelicht. U verklaart dat het conflict met uw halfbroers en –zussen enkel betrekking had op het huis van uw vader in Benin (NPO, p. 19), dus documenten 4 en 5 kunnen uw verklaringen over uw problemen hoe dan ook niet ondersteunen.

Uw geschreven relaas (document 6) is niet meer dan een door u opgestelde weergave van uw verklaringen, die als ongeloofwaardig worden beoordeeld (zie supra)."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt als volgt:

"Het feit dat verzoeker met vertraging een asielverzoek in België heeft ingediend, is geen aanwijzing dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. Verzoeker werd aangevallen naar aanleiding van een eigendomsconflict en riskeert zijn leven bij terugkeer naar Nigeria.

Er is geen reden om aan dit relaas te twijfelen."

komt hij niet verder dan tegenspreken van de commissaris-generaal en het volharden in (de geloofwaardigheid van) zijn vluchtrelaas. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende ruim een jaar en vier maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift stelt als volgt:

"Verzoeker kan geen geboorteakte voorleggen. Hij kan enkel een affidavit voorleggen van zijn neef (stuk 3). In combinatie met de eigendomsaktes en de overlijdensakte van de vader is er geen reden om het relaas van verzoeker in twijfel te trekken.", dient erop gewezen dat dit affidavit (verzoekschrift, stuk 3) bewijswaarde ontbeert. Vooreerst betreft het slechts een kopie die wegens de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk slechts een geringe bewijswaarde heeft. Voorts betreft het slechts de weergave van de door verzoekers neef afgelegde verklaringen over verzoeker, hetgeen het document – temeer in het licht van de voormelde motieven uit de bestreden beslissing – een gesolliciteerd karakter geeft. Bezwaarlijk

kan verzoekers neef als een officiële en/of objectieve bron worden beschouwd teneinde aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk de oudste zoon van zijn vader is en diens huis erfde. Waar verzoeker vervolgens in zijn verzoekschrift verwijst naar en citeert uit een internetartikel met betrekking tot de erfenisregeling bij de *Bini*-etnie, dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op verzoekers persoonlijke, individuele situatie en die aldus op zich niet volstaat teneinde de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas alsnog *in concreto* aan te tonen. Verder laat verzoeker na concreet te duiden waarom het voor hem niet mogelijk zou zijn geweest *“om een gerechtelijke procedure op te starten zonder een aanslag op zijn leven te vrezen”*, zoals hij in zijn verzoekschrift stelt. Hij verklaarde ten aanzien van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen immers dat hij wel naar de politie ging nadat hij in mei 2022 zou zijn aangevallen. In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal dan ook terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk de rechtmatige erfgenaam van zijn vader is, zijn eigendomsrecht niet officieel kan laten vaststellen en vervolgens geen beroep doet op de Nigeriaanse autoriteiten om dit eigendomsrecht af te dwingen. Waar verzoeker nog stelt dat conform de gebruiken een beroep werd gedaan op de ouderen, dat het conflict hierop escaleerde en dat hij zich uiteindelijk genoodzaakt zag om het land te verlaten, komt hij niet verder dan het volharden in zijn vluchtrelaas, hetgeen op zich geenszins van aard is om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

Hetzelfde geldt voor waar verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt dat hij *“op een aannemelijke wijze [heeft] verklaard dat hij zich heeft kunnen verschuilen toen hij het schot hoorde en via de winkel naar de bosjes achter de winkel kon wegluchten”*. De bewering in het verzoekschrift dat zijn halfbroers de aanval *“wat verderop”* zouden hebben gecoördineerd en dat hij hen op dat moment zag en hoorde omdat hij voldoende dichtbij verscholen was in de bosjes, ondermijnt eens te meer de geloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Verzoeker verklaarde immers nooit eerder dat zijn halfbroers de aanval *“wat verderop”* coördineerden, doch dat hij voldoende dichtbij hen verscholen was in de bosjes opdat hij hen kon zien en horen. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde hij immers dat zijn halfbroers rond zijn auto liepen en dat hij hen naar hem hoorde informeren, doch wanneer hij met zijn eerdere verklaringen, afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, namelijk dat zijn familieleden iemand de opdracht gaven om de aanval van mei 2022 uit te voeren, werd geconfronteerd, stelde hij dat zijn familieleden de zaken van ver weg in de gaten hielden, hetgeen dan weer niet te rijmen valt met zijn eerdere bewering dat hij hen kon zien en horen toen ze rond zijn auto liepen. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift op dergelijke gekunstelde wijze zijn eerdere, tegenstrijdige verklaringen alsnog met elkaar tracht te verzoenen, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

Waar verzoeker stelt als volgt: *“Verwerende partij toont verder niet aan dat de reactie van de politie niet mogelijk is. Zij wensten niet veel te ondernemen in het eigendomsdispuut van verzoeker. In ieder geval heeft verzoeker geen kopie van zijn klacht ontvangen, waardoor hij deze niet kan overmaken.”*, komt hij niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal en het volharden in zijn vluchtrelaas, hetgeen op zich geenszins een ander licht werpt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Waar verzoeker stelt dat zijn broer Os. de eigendommen beheerde toen verzoeker het land had verlaten en nadien ook problemen kende en thans in Togo verblijft, komt hij niet verder dan het bevestigen van één versie van de terecht dienaangaande in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid, hetgeen deze tegenstrijdigheid uiteraard niet ongedaan maakt.

Verder kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij betoogt dat de commissaris-generaal zich louter op enkele kleine tegenstrijdigheden baseert en dat *“Onvolledige antwoorden op eerdere vragen”* over zijn woonplaatsen voorafgaand aan zijn vertrek uit Nigeria zijn volledige relaas niet in diskrediet kunnen brengen. De elementen die in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing worden aangehaald, hebben immers betrekking op de kernelementen van verzoekers vluchtrelaas, waaronder zijn verblijfplaatsen in het kader van de door hem aangehaalde problemen met zijn familieleden. Als dusdanig doen de tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden en gebrekkigheden die in de bestreden beslissing met betrekking tot deze elementen op pertinente wijze werden vastgesteld, wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Nigeria zou hebben gekend.

7.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing het volgende:

*“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.*

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio’s waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.*

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

De Raad stelt vast dat verzoeker geen informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer correct zou zijn of dat de commissaris-generaal uit de beschikbare landeninformatie de verkeerde conclusies heeft getrokken. De informatie opgenomen in het verzoekschrift en in verzoekers aanvullende nota over de veiligheidssituatie in Nigeria ligt immers in dezelfde lijn als de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie en is dan ook niet van aard aan te tonen dat de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde analyse onjuist en/of achterhaald zou zijn. In deze analyse wordt terdege rekening gehouden met de regionale verschillen inzake het geweldsniveau en de impact van het geweld in Nigeria, de typologie van

het geweld, de betrokken actoren en het aantal burgerslachtoffers in Nigeria in het algemeen en in Edo State in het bijzonder.

Verzoeker toont aldus niet aan dat de mate van willekeurig geweld in Edo State dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aanbrengt die de ernst van de bedreiging, die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Edo State, in zijn hoofde dermate verhogen dat kan aangenomen worden dat hij bij terugkeer naar Edo State een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Ook uit het administratief en het rechtsplegingsdossier blijken geen dergelijke persoonlijke omstandigheden.

7.5. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

10. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER